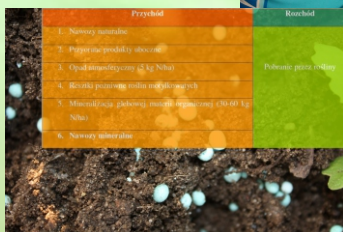
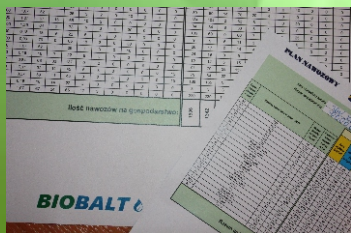

OCHRONA BIORÓŻNORODNOŚCI DZIĘKI NAJLEPSZYM ROLNICZYM PRAKTYKOM ŚRODOWISKOWYM W ZAKRESIE NAWOŻENIA

1.

„Tak dużo nawozów jak jest to konieczne, tak mało jak to możliwe” - nie ma innego racjonalnego i oszczędnego sposobu nawożenia jak ustalenie dawek nawozów pod wysokość spodziewanych plonów, w oparciu o faktyczną wiedzę ile N,P, K i Mg jest w glebie i jaki jest jej odczyn. Tylko nawożenie w oparciu o badania gleby zapewni optymalne odżywienie roślin, wysokie plony i uchroni przed stratami.

2.

Wykorzystanie nawozów powinno być dobrze zaplanowane. Obejmować ono powinno każdą działkę rolną i być dostosowane do potrzeb uprawianych roślin oraz zasobności gleby w N,P,K. Dzięki racjonalnemu wykorzystaniu nawozów, rolnicy są w stanie uzyskać maksymalnie wysokie plony uzyskując korzyści w postaci oszczędności w stosowaniu nawozów. Daje to wymierne korzyści finansowe rolnikom oraz minimalizuje negatywne oddziaływanie rolnictwa na środowisko.

3.

Zapotrzebowanie na składniki nawozowe zmienia się w okresie wegetacji.

Właściwe rozłożenie czasu nawożenia jest bardzo ważne szczególnie w przypadku nawozów azotowych, ponieważ można go łatwo utracić przez wymywanie i denitryfikację. W pewnych przypadkach możliwe jest nawożenie zapasem fosforu (P) i potasu (K), ale jego zastosowanie jest najskuteczniejsze w czasie i w pobliżu miejsca siewu, zwłaszcza na glebach o niskiej zawartości fosforu.

4.

Nawożenie nie powinno być tylko ukierunkowane na plonowanie, lecz także przyczyniać się do wzrostu żyzności gleby, w tym jej struktury.

Istnieją również inne sposoby dostarczania substancji odżywczych roślinom: nawozy zielone, rośliny wiążące azot, inne nawozy organiczne (np. mączka kostna). Nawozy te poprzez zróżnicowany skład działają wielokierunkowo i dostarczają mikroelementów oraz przyczyniają się do tworzenia próchnicy.

5.

Warunkiem efektywnego wykorzystania azotu przez roślinę jest stosowanie minimum dwóch dawek nawozów, które dostosowane są do tempa wzrostu rośliny i warunków atmosferycznych. Działanie takie zmniejsza straty związane z wymywaniem azotu i może zwiększyć plon oraz zawartość białka w ziarnach.

6.

Zastosowanie nawozu amonowego zamiast azotanowego może zmniejszyć ryzyko wymywania azotu ponieważ, amoniak jest mniej mobilny w glebie niż azotan. Jon amonowy (NH_4^+) jest naładowany dodatnio. Gleba składa się z cząstek naładowanych ujemnie, które przyciągają dodatnie jony amonowe, unieruchamiając je. Azot w postaci ujemnych jonów azotu (NO_3^-), nie jest przyciągany przez cząstki gleby, stając się tym samym bardziej podatnym na wymywanie.

7.

Bilans, informuje rolnika o stopniu wykorzystania składników odżywczych i pomaga zidentyfikować ryzyko ich utraty z pola i całego gospodarstwa. Może być sporządzany dla działki rolnej lub całego gospodarstwa dla azotu, fosforu i potasu. Dla działki rolnej oblicza się go jako różnicę pomiędzy wprowadzeniem składników do gleby, a ich pobieraniem przez rośliny.

8.

Wapnowanie, reguluje odczyn gleby i poprawia jej strukturę. Większość składników odżywczych jest najlepiej dostępna dla roślin (najlepiej wykorzystywana) przy pH około 6,5. Jeżeli gleba ma pH niższe, to ta część substancji, jakiej nie są w stanie pobrać rośliny, jest bezpowrotnie stracona i zwiększa koszty uprawy.